

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۲ جولای ۲۰۲۲

یونس نگاه
پناهگاه

این بته‌ها پر از خارهای نازک است. خارهایی که اگر به تن انسان بخلد سوزش نازکی شبیه چندک یک رفیق بر جای می‌گذارد. زهر ندارد، و زخمی نمی‌کند. در قریه ما این خاربته‌ها را "کریپی" می‌گویند. کریپی عمر طولانی دارد و هر سال لایه لایه روی هم رشد می‌کند، طوری که شاخه‌های قدیمی و درونی به تدریج از آفتاب محروم شده می‌خشکد، بعد پوسیده و خاک می‌شود و به تقویت شاخه‌های بازمانده، چون کود مفید است. در واقع کریپی از خود تغذیه می‌کند. لایه بیرونی کریپی زنده است و رشد می‌کند. زنده است اما جز بهار که نوده می‌کشد و حتی گل‌های بسیار کوچک می‌دهد، باقی سال به دلیل محیط کم‌آب و کم‌خاک خود را به مردگی می‌زند.

در بخش‌هایی از افغانستان از جمله کوهستان‌های هزاره این بته‌ها بسیار ارزشمندند. خزان بارکش، دوستان عزیز مردم، این بته‌ها را می‌چرند. چوپان‌ها و دهقانان از آن‌ها به جای درگیران استفاده می‌کنند. حتی از این خارها برای برف‌گیر دی (کوت هیزم زمستانی) استفاده می‌کنند.

مردم ما هم کم و بیش به این بته‌های سخت جان شباهت دارند. گاهی چنان منزوی، گمنام و محروم می‌شوند که مستبدان تصور می‌کنند اینان دیگر نیستند و مرده‌اند. اما چند سال بعد وقتی چند قطره باران آزادی می‌بارد سراسر کوهستان‌ها، دره‌ها و دشت‌ها پر از غوغای آدم‌های سرزنده و پر تلاش می‌شود. انسان‌هایی که با استعداد، پشتکار و مهارت‌های کم‌نظیر ناظران را به حیرت می‌اندازند.

مردم ما در بدترین روزها نیز پناهگاه پیدا می‌کنند. هیچ چیز و کسی اگر یافت نشد، سازمان مدافع حقوق بشر و انجمنی اگر سراغ‌شان نگرفت، به کله کوه و دامن خارستان‌ها و بته‌های وطن خود پناه می‌گیرند و تا فرصت بعد، تاب می‌آورند. طالبان مثل دیگر مستبدان گم خواهند شد. مردم ما با تپه‌های پر شیب و فراز، و بته‌های سخت‌جان‌شان خواهند ماند.